

טורי מנסור יצחק

4634934

בן צברה ויוסף

נולד ב - 22.9.1969

התגייס לצה"ל ב- 4.1.1988

שרת במפח"ט גולני

נפל ב- י"א אייר תשמ"ח 6.5.1988

בעת מילוי תפקידו.

מנסור, יצחק (איציק)

בן צברה ויוסף. נולד ביום י' בתשרי תש"ל (22.9.1969) ברמת השרון. הוא למד בבית-הספר היסודי 'מנד' ברעננה ובחטיבת-הביניים ע"ש אוסטרובסקי בעיר והמשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון 'אורט' בכפר סבא. איציק היה ילד עליו ומלא שמחת חיים. מנהלת בית-הספר שבו למד זוכרת אותו "כנער שנאבק בקשיים והתמודד איתם בהצלחה. אוהב פעלתנות ומסור לחבריו. הוא התנהג תמיד בנימוס ובאדיבות אל

מוריו". היה חבר בתנועת 'המחנות העולים' ובמסגרת זו השתתף בטיולים ובמחנות עבודה בקיבוצים. הוא שיחק כדורגל בקבוצת הנוער של 'הפועל רעננה'. איציק היה מקובל על חבריו ואהב לבלות איתם ולעשות מעשי קונדס. אך יחד עם זאת היה ישר והגון. הוא היה מסור מאוד לבני משפחתו ומילא ללא דופי תפקידים שהוטלו עליו. כך, נטל אחריות על הטיפול השוטף בכלי הרכב של המשפחה. נהיגה ומכוניות — זה היה תחביבו הגדול. ומה שמח כשקיבל מתנה ליום הולדתו — אופנוע.

לאיציק היה כוח רצון חזק. כשגויס לצה"ל בראשית ינואר 1988, הוצב ליחידה עורפית וסיים טירונות כלל-צה"לית, אך הוא שאף להיות חייל קרבי, כשלנגד עיניו דמותו של אחיו הצנחן, יאיר. לאחר מאמצי שכנוע רבים ועיקשים הצליח להתקבל לחטיבת גולני. כפי שמעיד עליו מפקד החטיבה: "חטיבת גולני נבנתה לעקשנות ללא סייג שלו, וקיבלה אותו בגאווה לשורותיה".

אלא שביום י"א באייר תשמ"ח (6.5.1988), ארבעה חודשים בלבד לאחר שגויס נפל בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין העבאי ברעננה. השאיר אחריו הורים, אחות ושני אחים — ענת, יאיר וגילי.

במכתב תנחומים למשפחה כתב מפקד חטיבת גולני: "איך ספק כי איציק, באופיו העיקש, הדבק במטרה, חונך על ערכי ההתנדבות והמשיך את זרעם של אביו ואחיו ששירתו ביחידות חיל רגלים. אשרי ההורים שגידלו בן כזה". הוריו הוציאו לאור ספר לזכרו, ובו דברי בני משפחה וחברים על דמותו.

החבר שהיה לי

איציק...

צריך יותר ממילים

כדי לספר עליך

מה הית המשמעות שאותה היית איתי...

איציק הית אדם

איציק הית שונה

איציק הית רגיש

איציק היה כל כך עוזר

איציק היה ואיננו!

איציק, לפעמים אני רוצה להיות איתך

לפעמים אני רוצה למות איתך

אני מתגעגע למחשבות שלך

אני מתגעגע למילים שלך

אני מתגעגע למועשים שלך

גם אם אין אני יחד

זה ממש כאילו היית איתי עכשיו

איציק, כשאני יושב וחושב על הדברים שחשובים לי

אני תמיד חושב עליך

הקרבה שלנו אינה יכולה להשתנות לעולם

ועכשיו, אני יודע ומבין

שהחברות שלנו

תמשך

לנצח...

גבאי יורם

קטע כתיבה

הוא היה, הוא איננו עכשיו. רק ממלא את עולמנו יותר מאשר אי פעם.
הרגש אינו מיותר והחשק העז לראותו מתגבר. נפל בחיק משפחתו, ונפל
בשליחות עמו.
מצטברות בתוכנו רגשות עזים של מתח, אימה וגעגועים.
לפתע נקישה בדלת, הנקישה נוקשת, נוקשת ונוקשת.
ואין אני קם ממקומי, אינני פותח את הדלת ואינני יכול להזמין, כי הוא
אינו יכול להכנס.

רני נחמני

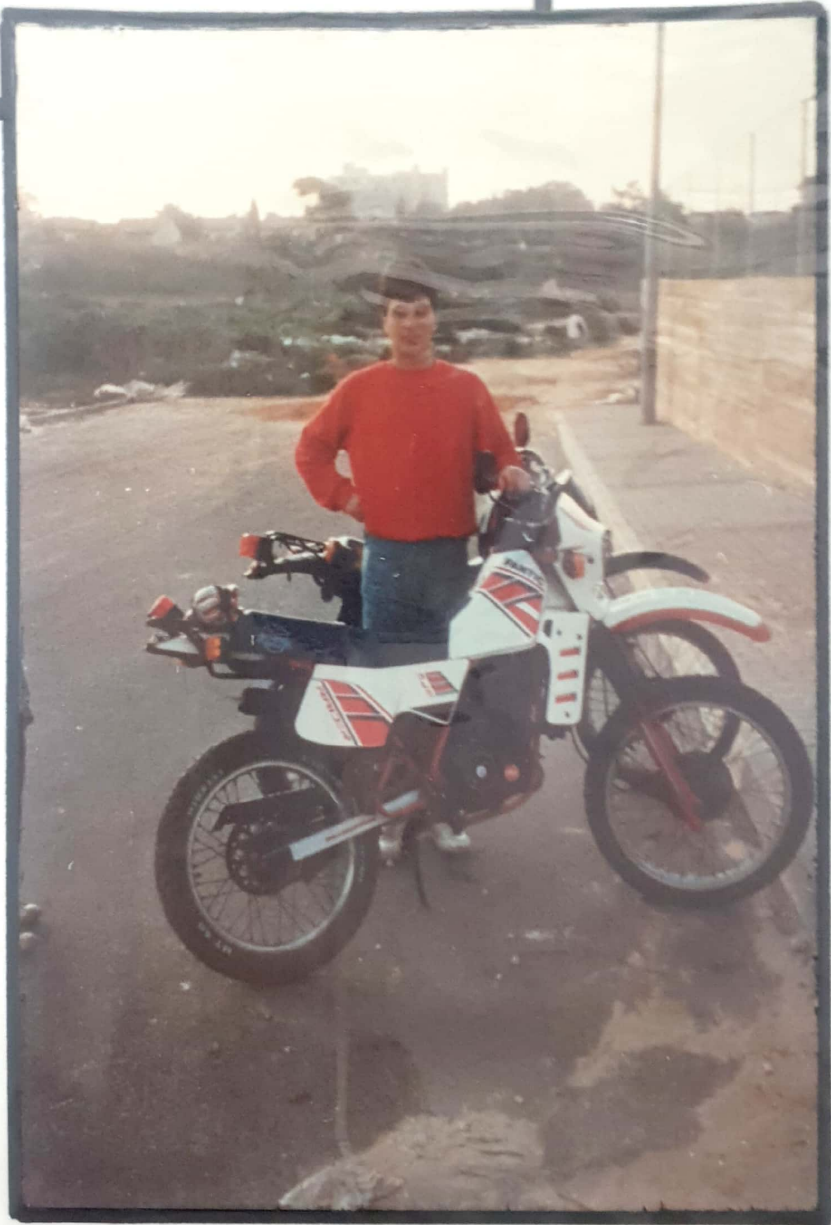
איציק חיקר לנו מכל

את זכרך לא נשכח לעולמים. חיוךך הבלתי נשכח, בחור צעיר בעל שמונת חיים ונפש אוהבת, אשר אהבה את כולם וכולם אהבוה. בחור צעיר שאהב מאוד את נושא הנחיצה באופנועים ובמכוניות ובוה איציק הוא הצטיין, באשר היה מופיע בחריקת גלגלים ידעו שזהו איציק, חברנו הטוב הגיע לעשות לנו שמח בלב, תמיד אהב הוא לנסוע למרחקים ולוויזות במקומות שונים, כי להשתעמם לא אהב הוא.

כן זהו איציק מנצור זיל חברנו אשר הלך לנו ולכל אוהביו והשאיר אותנו עם כאב בליבנו.

את אשר כתבתי אני מקדיש לחברי הטוב אשר אהבתי - איציק מנצור זיל "יהיה זכרך ברוך".

עומרי שיוביץ

לזכרו של חבר

אתה שהיית חבר אמיתי
 שלפני הצבא בילית איתי
 פתאום איננו והכל אחר
 הראש לא מעקל והלב שזוכר.

זוכר איך ידענו ימים מאושרים
 וצחוק ובילויים ללא חשש וצל
 איך היית אהוב ואהוד על כולם
 ונתת כבוד לכל אדם.

השארת רק חיוך וסדק בלב
 שזוכר אותך פרח זוכר וכואב
 ובלילות הקיץ שאחרי האסון
 זכרתי אותך ולא יכולתי לישון.

כי קשה הפרידה והאבידה עצומה
 אך זכרונך טבוע אצלנו בנשמה.
 מי יתן ותמצא אושרך בעולם שמעלינו
 כי מגיע לך ולזה עדיך כל חברינו.

יהי זכרך ברוך

זהר

את איציק חברתי מקרוב כאשר בילינו יחדיו חופשה באילת. רק אז גיליתי את שמחת החיים והמרץ הטמזים בו, שסחפו את כולנו.

היתה לי חרגשה נוחה בחברתו. החיוך שלו אשר היה תמיד קבוע על פניו, גם לי (לחות) האם בכלל הוא רציני לפעמים.

אמנון

וכאשר דיבר על הצבא ועל רצונו ללכת לחיל קרבי, ידעתי שיש בו גם מידה (מסוימת) של רצינות, וגם נחישות לחשיג את מה שהוא רוצה.

אמנון

היום אני יודע שחייתי קרוב אליו יותר משחשבתי, כי בלכתו הותיר איציק חלל גדול אשר כולנו מרגישים בו. תמיד תישאר לי בלב פינה חמה לאיציק.

לזכר ימי הבילויים המשותפים, וכברת הדרך שעשינו יחדיו כל החבורה.

יהי זכרך ברוך.

אורן

מח שאני הפנתו מיוסף (אבא שלך) זה שאני צריך לכתוב גושה עליך ועלי ובכלל על כל החברה שלנו.

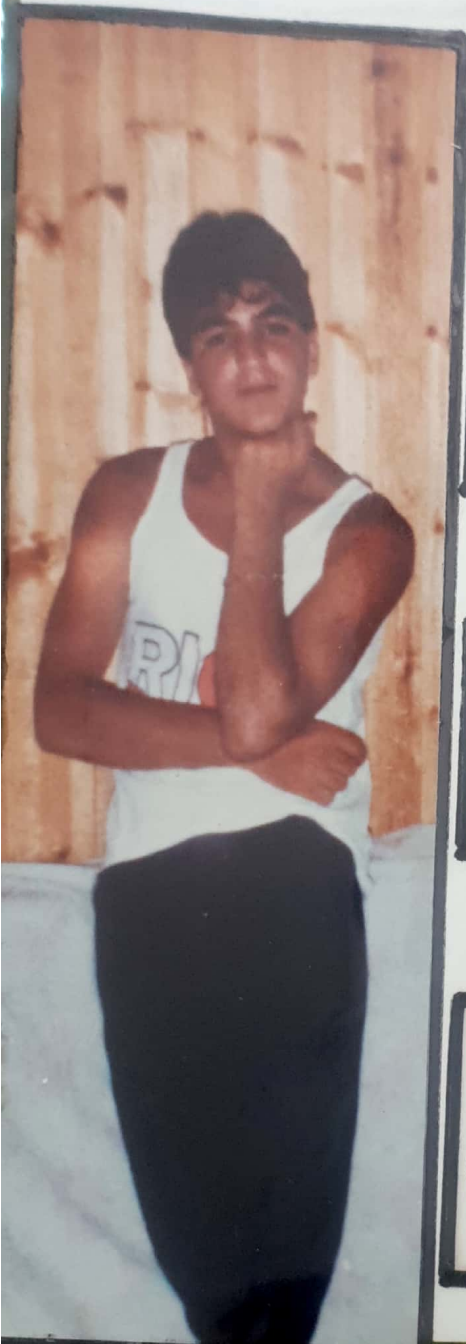
אני זוכה ממני חמוץ דברים יפים שחיו לנו יחד. איציק אתה היית מיוחד יותר מכולם. משוגע, לא עושה חשבון לאף אחד ועושה מה שטוב לך. אתה בעט זוכר את הימים היפים שחיו לנו לפני הצבא וגם בתקופת הצבא, את חבילותי, חמבוניות והאוסמועים ובכלל כל "הכייסים" שהיו באותם ימים.

איך היינו הולכים לחייל הראל, לבחורה שחברת מרמת השרון עם הגולף. אף פעם אני לא אשכח את הצחוק הניצחי שלך, גם שהיה קורח לך משתו לא כל כך נעים מיד היה עולה החיוך על הפנים, כאילו אמר זה לא מסריע לי.

איציק, אני בטוח שאפילו שאתה נמצא שם מתחת לאדמה ובינינו מפרידים כמה סנטימטרים, אתה נמצא איתנו ברגעים היפים וגם בקשים ופעמים יש לי הרגשה כאילו אני שומע אותך צוחק איתנו שם למעלה.

איציק, הרגע הכי קשה שהיה לי בחיים זה כשהודיעו לי שאתה מאושפז במצב קשה בבית החולים. מיד הגעתי לשם וראיתי את כולם מדוכאים סביב מיטתך, פשוט אי אפשר לתאר כמה אנשים היו שם, בנות, בנים, כולם.

איציק, אני בתוך ליבי ידעתי שאתה לא תתאושש מהפציעה החמורה הזאת, אבל אף לרגע אחד לא איבדתי תקווה. אתה היית הכל בשבילי בשביל כולם. לעולם לא אשכח את הנהיגה שלך שהייתה פשוט מקצועית, את התאווה עם הפזי הכחולה.

לאיציק יסח התואר

איציק: חנער יסח התואר, אשר לכל חבר היה עוזר ונותן את כל מה שיש בו.

אף פעם לא נשכח אותך, את החיוך היפה שלך, איציק. כאשר איציק חיה מגיע לחברת היינו מרגישים שמישהו בא לפי רעש האופנוע וחצפצופים ופתאום היה מספר לנו איזה אופנוע הוא רוצה לקנות כשיחיה גדול. הסתלקותו הפתאומית של איציק הפתיעה את כל החברים ואת כל הידידים שלו.

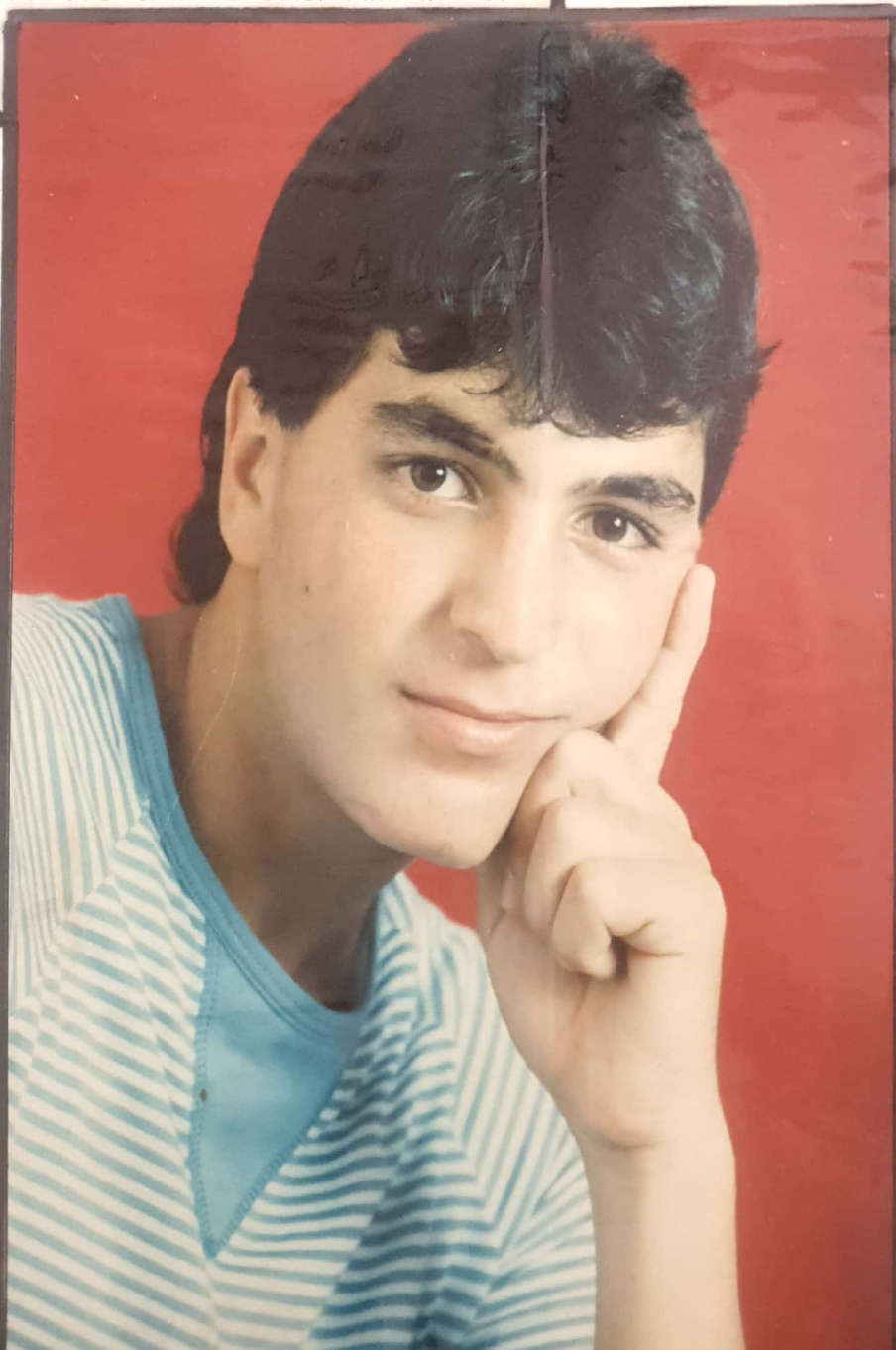
איציק היה נער שאהב לעשות חיים ולבלות, וכאשר איציק לא איתנו משהו חסר, מישהו חסר. את איציק כולם אהבו כי הוא היה בן-אדם כזה שמסתדר עם כל חבר.

איציק תמיד שאף להגיע לגדול, להיות משהו מיוחד. רצה להיות בצבא בגולני, ותמיד שהיה חוזר מהצבא היה מספר לנו על גולני.

אך כל רצונותיו של איציק לא יתבצעו מפני שהגורל רצה אחרת ואיציק עזב אותנו ואנחנו נשארו עם הכאב. לעולם לא נשכח אותך איציק!

שמעון אבוטבול

חיה לי אח...

איציק, חיה לי אח נחמד, אח שכף להיות איתו. איציק היה לי הכל - שיחק איתי, חלף איתי מכות בצחוק, נתן לי להרגיש טוב, הוא אהב אותי הכי מכולם.

חינו נוסעים יחד חרבה במכונית ובאופנוע ונהגנו יחד מכל רגע, ואז פתאום זה נגמר, ואני שאלתי למה? אבל הבנתי שאין מה לעשות, כי איציק שלי לא יקום שוב. אבל אני תמיד זוכר אותו, תמיד חולם עליו ורוצה שפתאום יופיע לפני, אבל אני מתעורר והוא איננו. בבקרים כשהייתי הולך לביה"ס תמיד שכחתי את האובל בבית, או מחברת או ספר, איציק תמיד תמיד היה מגלה משהו על השולחן, רץ ומביא לי לכיתה. תמיד דאג לי שחכל אצלי יהיה בסדר, שיהיה לי טוב, שלא יכעסו עלי, שלא יציקו לי. איציק היה לי אח למופת, איציק היה לי אח שמגן.

וחיום ושארתי בודד, איציק חסר לי מאוד, הלוואי ויכולתי לבקש - "איציק חזור הנה אל החיים"...
אבל כל פעם אני מתעורר ומבין שזה לא יקרה.

תדע לך איציק שאני ממשיך לחיות בזכות הזכרונות הנהדרים שלי עליך, זה נתן לי כוח ורצון להמשיך לחיות ואולי אני אגדל ואהיה דומה לך.

אחיך גילי

איציק אחי היקר!

כשחגעתי לבית החולים כבר היית מונח על שולחן הניתוחים, הבנתי שמצבך די קשה. לשאלתי לעבר הרופא המנתח ענה לי בתנועות ראש ובחבטת פנים כואבות המביעות על מצבך הקשה אחי.

מחדר הניתוחים עברת למחלקה, כאשר אתה מחוסר הכרה לחלוטין. ארבעת ימים עמדנו כולנו לרגלי מיטתך בתקווה שמצבך ישתפר, אך ללא תקווה חשארת אותנו כואבים וחסרי אונים.

אחיו היית שונה מכל חבריך בגישתך לגבי הצבא, עקשנותך להגיע ל"גולני" חובילו אותך בסופו של דבר מטירונית כלל צה"לית לחטיבת גולני. דבקות במטרה היא אחד המאפיינים של לוחמים ביחידות חי"ר.

שאיפתך הנמרצת והמוטיבציה הגבוהה הורשרשה בך מהחינוך בבית, ומרוח המוטיבציה ששרתה בבית לטובת העם והמדינה.

אחיו בשנה האחרונה לפני גיוסך לצה"ל נבנתה ביננו מערכת יחסים עמוקה בעקבות עבודתנו המשותפת עם אבא בבניין, ובעקבות תחביבנו המשותפים. בתקופה זו החלה "תנועה" בבית של תחביבים משותפים, כגון: אוסנועים, גיפים, חברים, חברות, כיופים משותפים ביחד, החיים ביחד נעשו יפים יותר.

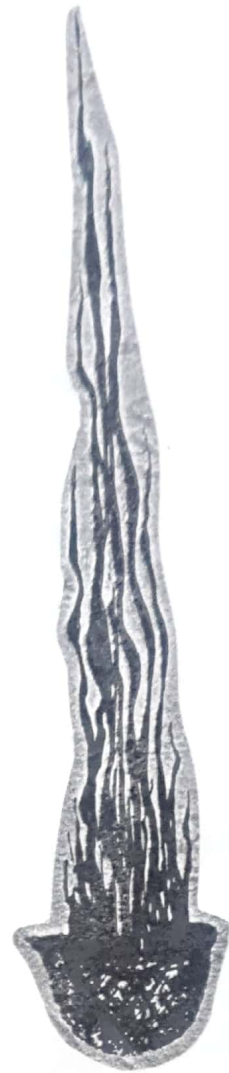
בתקופה האחרונה לאחר גיוסך נוצרה בינינו הרמוניה של עתיד משותף ו... לפתע הכל נעלם!...

אחיו אתה חסר לי. אתה שהיית אח וחבר אמיתי, אתה הוא זה שיכולתי לספר לך את כל אשר על ליבי, אם זה לטוב או לרע. נעלמת בתקופה זוהרת שלנו.

דמותך הייתה דומיננטית בבית. דמות שגיבשה את חיי המשפחה. ידעת להתגבר על משברים שפקדו את חיי המשפחה.

אחיו! שנפלת ביד רשלנית חסרות אחריות, אין בפי את הניחומים, המילים אשר ירפאו את הפצע העמוק בתוך ליבי.

דע לך אחיו! כי דמותך חסרה לי מאוד ואתה אחי בתוכי כל ימי חיי.

אזכור אותך לעד
אחיך יאיר

איציק!!!

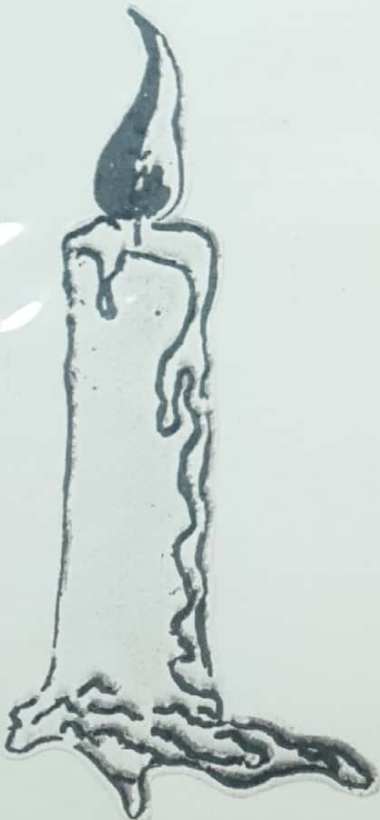
אי אמר לשכוח את איציק החבר הטוב והנאמן. איציק אותך אף פעם לא אשכח. ותמיד אוכזר את התקופה היפה שאני ואתה וכל החברה עשינו יחד.

תמיד אוכזר את החייד שלך.

את איציק כולם אהבו. איציק אהב את כולם והיה מסתדר עם כולם. אני ואיציק היינו חברים טובים אפילו חברים טובים מאוד. תמיד היינו יחד, אני אהב איציק אהבתי וסמכתי עליו יותר מכל אחד אחר. לאיציק הייתי מספר הכל והוא לי. אני אהבתי להיות עם איציק כי עם איציק אף פעם לא היה משעמם, תמיד היו לו רעיונות כדי לא להשתעמם. איציק לא היה מסוגל לשבת רגע במקום אחד, ממש ניצל כל דקה לעשות חיים, לבלות, לצאת, לנסוע על האופנוע והמכונית שלו, לכיף ולעשות חיים. את איציק הכרתי בגיל חמש-עשרה וחצי, כשהגעתי לבי"ס אורט כסר-סבא. איך שהגעתי לביתה, ראיתי בחור עם חיוך יפה וישר ניגש אלי ואמר לי - אתה התלמיד החדש בכיתה; ואמר לי - תאמן לי לא תצטער, עושים פה חיים, ומאו ועד היום לא נפרדנו ולא ניפרד לעולם.

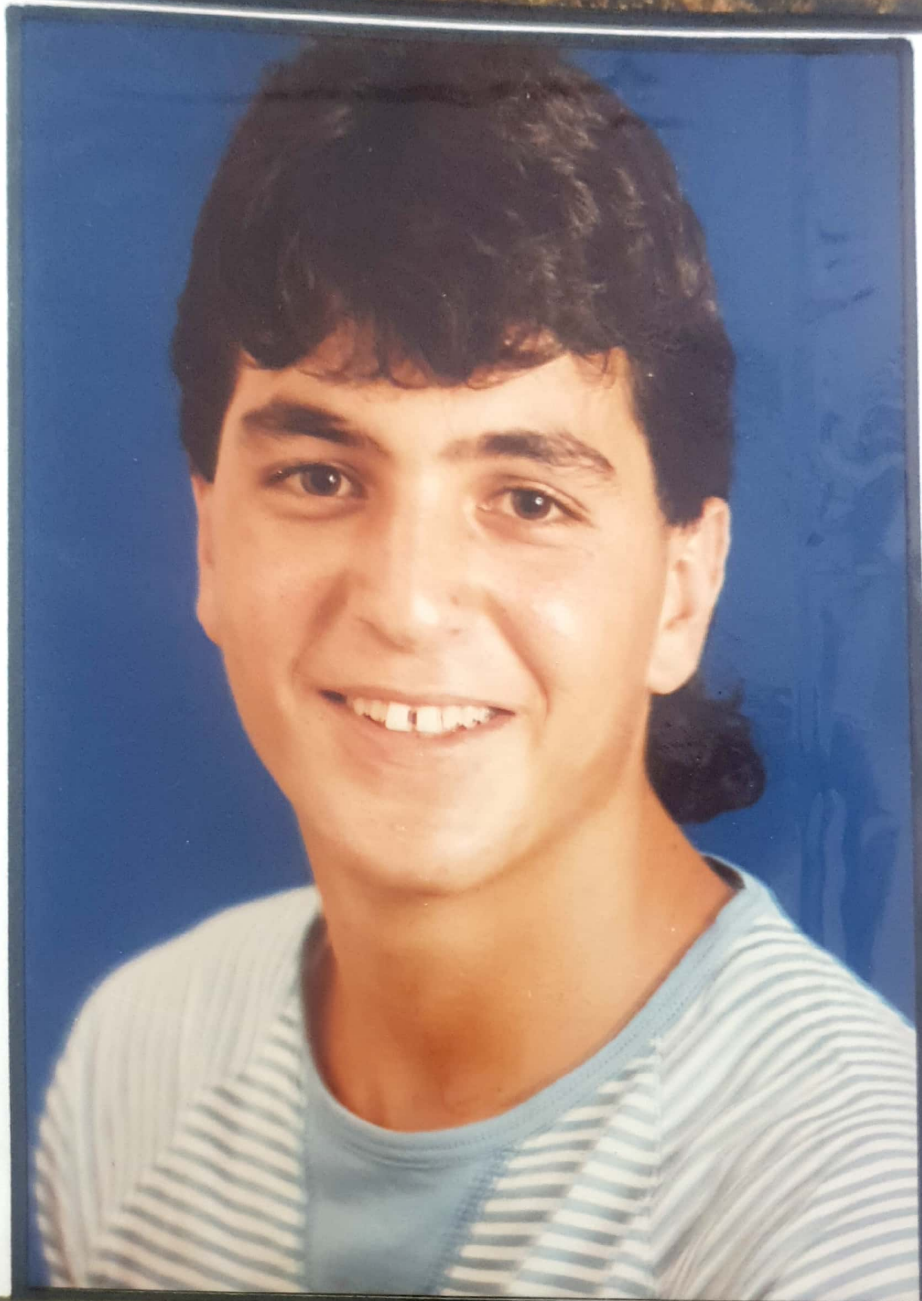
איציק תמיד אהבתי אותך ואוהב אותך ולא אשכח אותך לעד.

מחברך (גיא) גוצ'ה כהן

איציק החביב

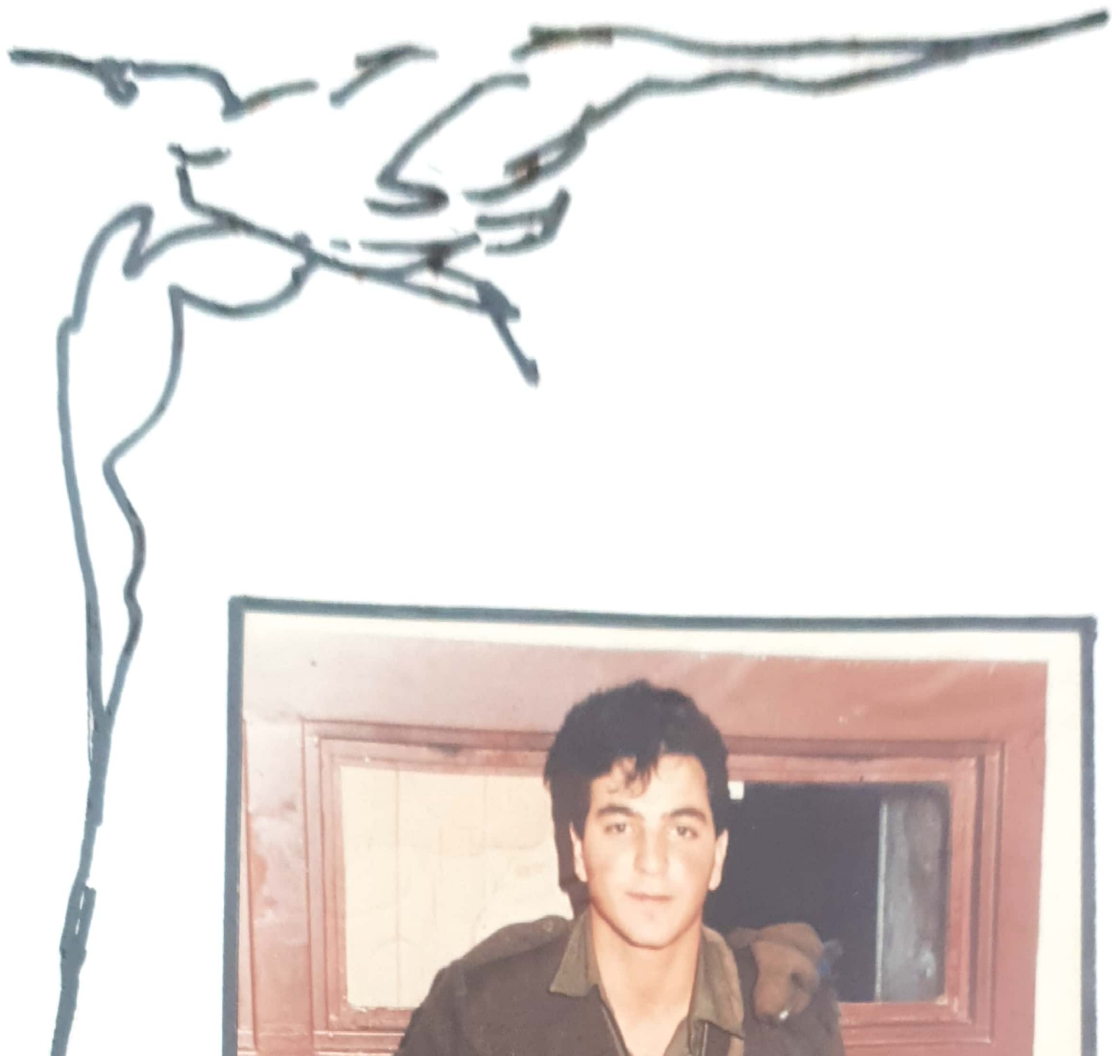
איציק היה בחור חביב
בקיץ בחורף בסתו ובאביב!

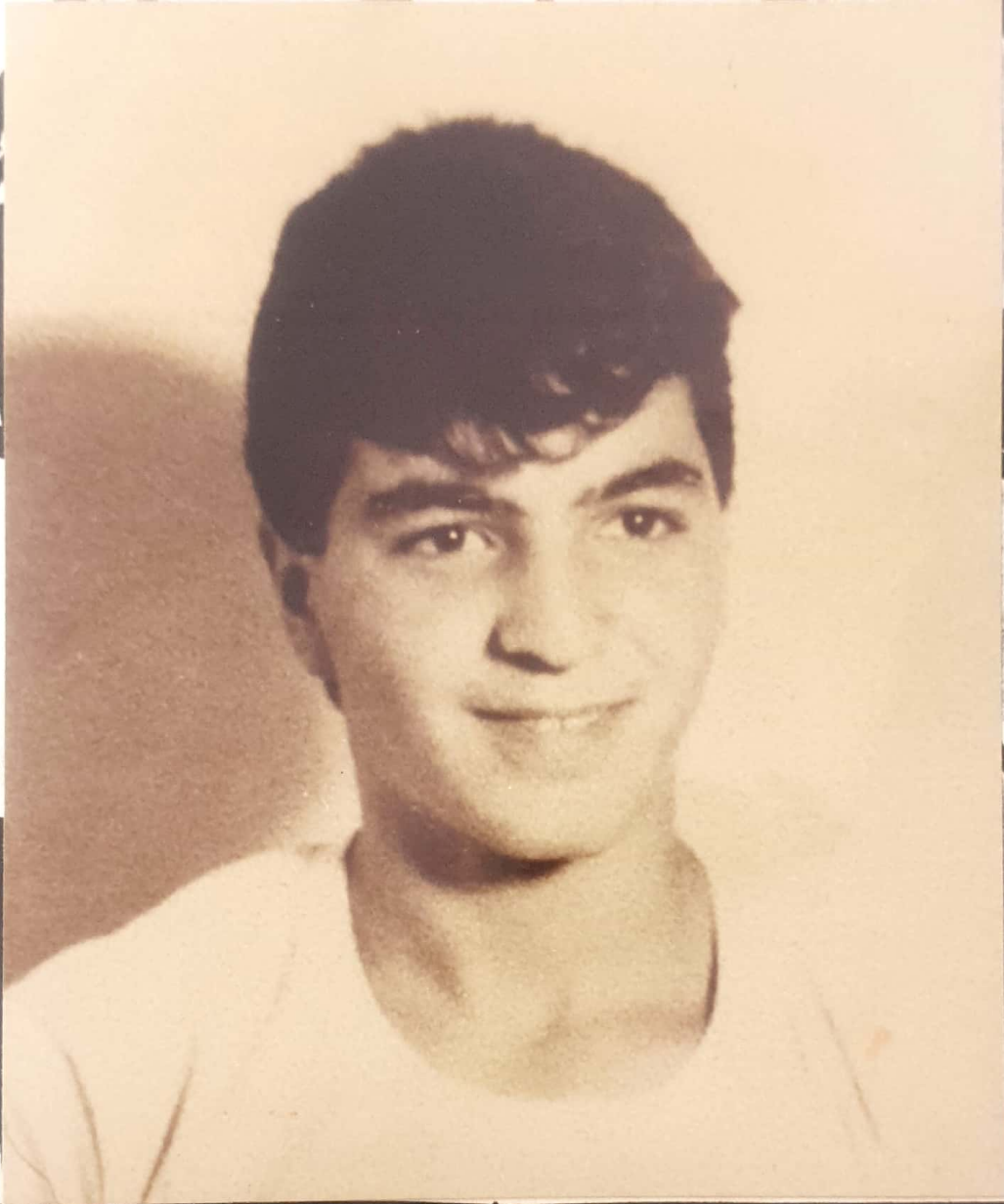
היה לו אוטו סטוקי כחול
עם גלגל שחור ועגול,
לבוש בגינס משומשף
וחולצת באדום.

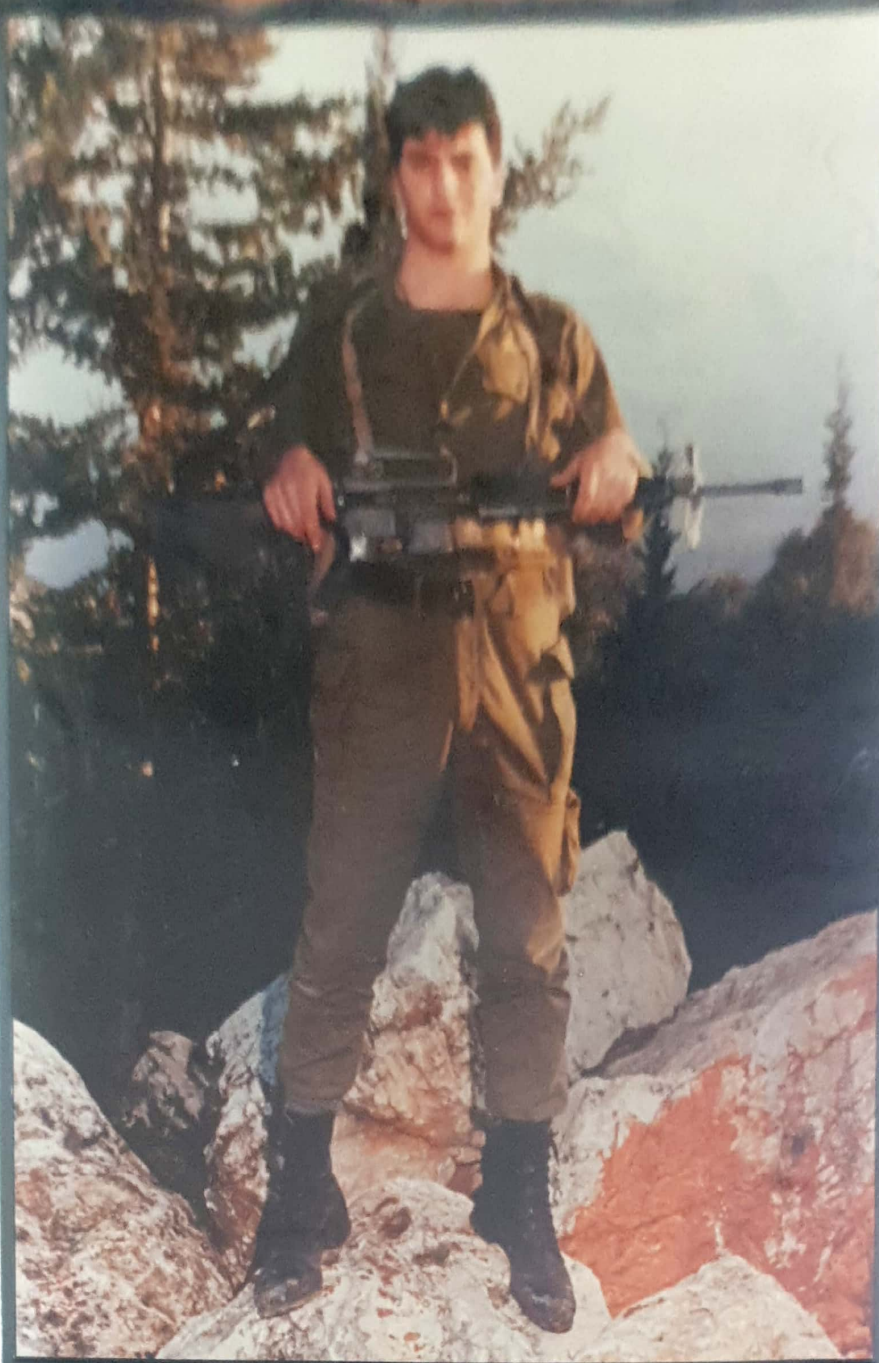
איציק אהב לעזור
אך אלינו שכח לחזור

איציק היה בחור חביב
בקיץ בחורף בסתו ובאביב!

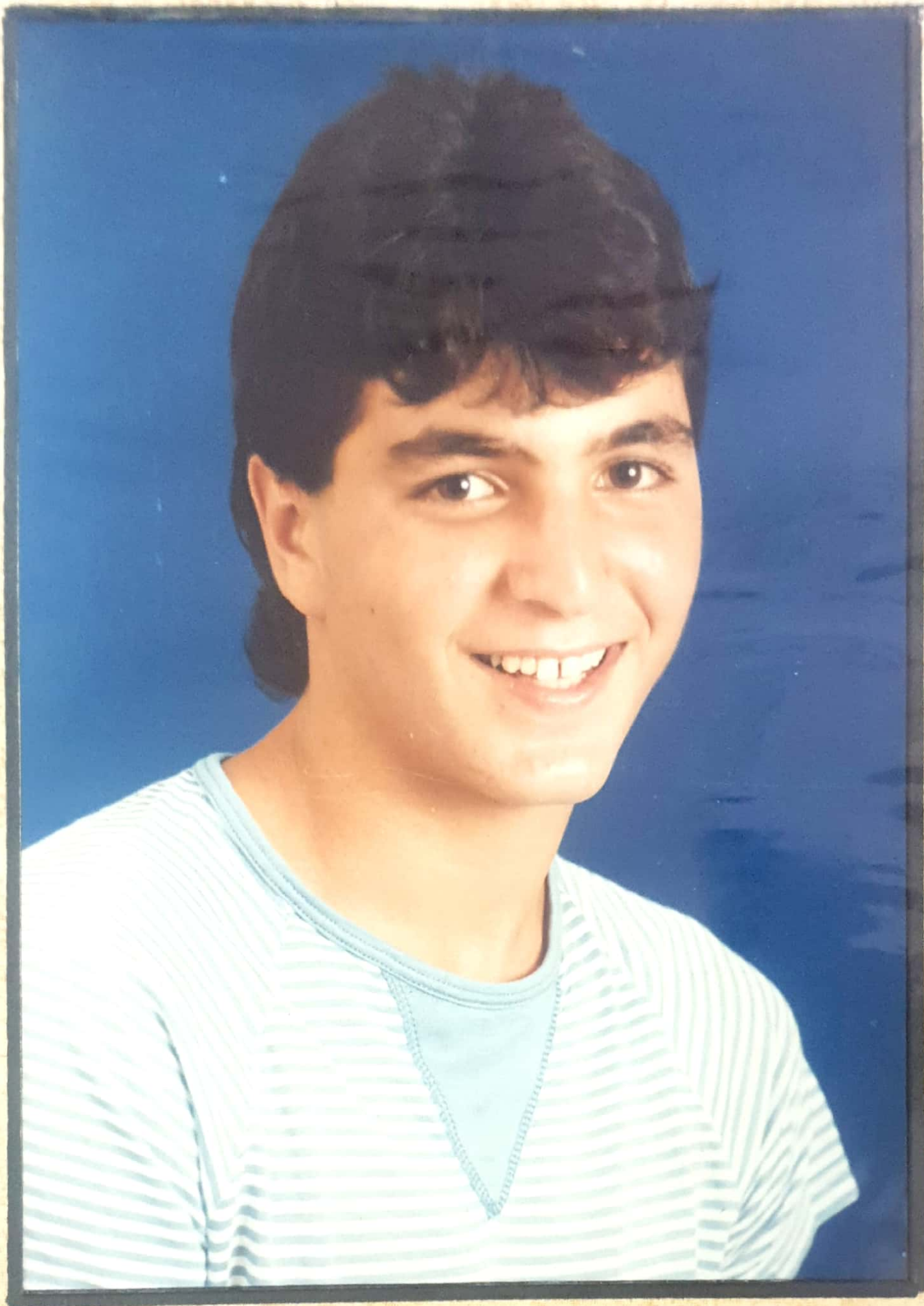

הנחיות היום 20.09.88

אני, דפנה ויזם באנו לספר לך, איציק, כמה מילים וביטויי-רגשונים כמה שאנחנו מתעצבים אלייך, ולא מעלים כעל את העמותה הפתאומית.

פיתחנו את השבוע, תמיד צוחק ומחייך ועלום לא נודם ומעצבן.

אני, דפנה, צוהרת ששבוטים לפני מותך היינו אתה אתה שלק הבית והמקום, ~~בא~~ ובאמת חשבנו שאתה נראה כמו גנוק שיושן ומניח בלם בעצמו. אבל באמת לא חשבנו שמה שורה-יורה, אובד, איציק.

תמיד נכזר אותך ולא כיל החוויות ממך, והפעם הבאה שנבוא נביא אנוני של פנים, ונראה לך ספר ישיבה.

דפנה ויזם

והיה צחוק, כהוק!